

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عزیز نعیمی

۲۴ جنوری ۲۰۱۵

دفاع از مسلمانان، دفاع از دین نیست!

وقتی از حادثه «شارلی ابدو» اطلاع یافتیم، اولتر از همه به سراغ پورتال قابل افتخار ما «افغانستان آزاد- آزاد افغانستان» رفتم تا ضمن آن که از چونی و چندی قضیه اطلاع حاصل می نمایم، در کل به دور از رسانه های رسمی و سرکاری، در حد امکان از واقعیت قضیه نیز مطلع بگردم.

خوشبختانه مراجعه ام بی مورد نبود چه گذشته از آن که با مطالعه گزارش آقای «جوانشیر» معنون به «به یاد روزنامه نگاران جانبخته پاریسی، شمع روشن کنیم!» به صورت کاملتر قرار در جریان قضیه گرفتم، مطالعه یادداشت اداره پورتال و دور نگر صادقانه و رزمنده در آن، اگر بنویسم ذهنم را در مقابل تهاجمات گسترده رسانه های رسمی از آسیب پذیری مصون داشت، مبالغه نکرده ام.

آن یادداشت که در واقع می تواند اعلام موضع پورتال در قبال آن حادثه به شمار آید، تا جایی که از مطالعه مطالب بعدی بر می آید، از طرف اکثریت آنهایی که ظرفیت مستقل اندیشیدن را دارند اعم از افغان، ایرانی و یا امریکائی و اروپائی و... و قادر شده اند ذهن شان را از مرض تقلید از صدای بلند و حرکت در مسیر موج حفاظت نمایند، مورد تأیید قرار گرفت که موجب افتخار تمام متصدیان، همکاران و هواداران پورتال می باشد.

وقتی در هفته بعد از آن، گزارش دیگری از قلم آقای «نوری» به ارتباط شرکت میلیونی مردم در تظاهرات محکومیت حادثه «شارلی ابدو» منتشر شد و یادداشت کوتاه دیگری از پورتال، در ذیل آن نکات مشخصی را متذکر شد، به خصوص شرکت در تظاهراتی را که در صف اول آن جنایتکارانی از قماش نیتانیاها، اولانده و... شرکت داشته باشند، بدون آن که مظاهره چی، خط فاصل بین خود و آن جنایتکاران را به صورت بسیار جلی ترسیم نموده باشد، نیز ننگ دانست، بار دیگر متوجه گردیدم که شاید پورتال را بتوان یگانه نهادی در رسانه های کشور ما دانست که از شناکردن در مسیر مخالف نه تنها هراس ندارد بلکه اعلام آن را چنان وظیفه خود می داند که کمترین غفلتی در زمینه از طرف وی صورت نمی پذیرد.

در همین زمینه وقتی به تاریخ ۲۱ ماه گزارش حمله دو فرانسوی بر یک زن محبیه را که توسط آقای «پرواز» فرستاده شده بود و در نتیجه حمله، آن زن مظلوم باردار سقط جنین نموده بود، از نظر گذشتاندم، ضمن آن که

یادداشت های اول و دوم پورتال، در ذهنم دوباره جان گرفت، تصمیم گرفتم تا نکات چندی را در زمینه خدمت شما خوانندگان عزیز، تقدیم بدارم.

۱- نخستین مسأله قبول پذیرش این است که چنان عملی واقعاً به وسیله چند تروریست مسلمان رخ داده باشد، چه تا جایی که از گزارشات بعدی در زمینه و مشاهده فلمی که در یوتیوپ قسمتی از آن عملیات را نشان می دهد، بر می آید این عمل می بایست از طرف کسانی صورت گرفته باشد که هیچ ارتباطی با مظنونین مقتول نداشته اند، زیرا:

- دو برادر از کجا می دانسته اند که در آن روز معین، هیأت تحریر نشریه یا آنهایی که مباح الدم تشخیص داده شده بودند، جلسه دارند و همه اعضای هیأت تحریر در جلسه شرکت خواهند نمود که آنها به اساس گفته شهود اولی قضیه، به اساس یک لست افراد را صدا زده، با خونسردی تمام به قتل می رسانیدند.

- این چگونه بنیاد گراهائی اند که حین عملیات، فقط بر روی آنهایی فیر می کنند که در لست شان وجود داشته، نه متباقی همکاران نشریه؟ آخر مگر تجارب تاریخی عملیتهای نظامی بنیاد گرا ها گواه و شاهد این نیست که برای آنها به جز خودشان، دیگران همه حتا مسلمانان غیر بنیاد گرا، واجب القتل و مباح الدم می باشند؟ نکند این نوعی جدید و فرانسوی شده بنیاد گرایی باشد که به اصطلاح «خوب» را از «بد» تمیز داده، فقط «بدان» را به سزای اعمال شان می رسانند؟

- چطور ممکن است وقتی تیمی عملیاتی داخل محلی می گردند و با خونسردی تمام بیش از ۱۰ نفر را به قتل می رسانند، آنها با گلچین کردن افراد، محل را بدون آسیب رساندن به آن، ترک نمایند؟ یعنی به در و دیواری که کاریکاتور ها آویزان است، هیچ آسیبی نرسانند؟ تا جایی که زندگانی شخصی خود این قلم در تحت سیطره طالب، نشان می دهد، آنها بیشتر از افراد با وسایل فساد و گمراهی خشونت می ورزیدند، گواهم در این ادعا به هزاران فلمی است که در طول این مدت از به دار آویختن تلویزیون، رادیو، تیپ و کست منتشر شده است.

- چرا خارانوالی که برای نخستین بار صحنه را نزدیک دیده و با مجروحین قبل از تلقین معلومات کذب، صحبت نموده بود، با کله سوراخ شده در دفتر یافت شده و دولت فرانسه با تمام قواء می کوشد آن را خود کشی معرفی بدارد؟

- ضاربان با کدام دلگرمی چنان بی خیال در خیابان گشت و گذار نموده، شعار می دهند، مگر آنها با نخستین اصل عملیات چریکی که اصل سرعت عمل در آن ضامن بقای چریک است، آشنائی نداشتند و یا این که می دانستند کسی حق ندارد در جریان عملیات آنها را توقیف نماید؟

- آنها که با چنان خونسردی و مهارت عملیاتی را با چنان دقت انجام می دهند که بینی یک بیگناه هم در آن خونین نمی گردد، چطور چند دقیقه بعد از عملیات، حماقت نموده کارت شناسائی خود را برای پولیس می گذارند، تا پولیس به اساس آن بتواند آنها را شناسائی و به قتل برساند؟ اگر آنها عملیات شهادت طلبانه می خواستند، چه نیازی به این همه کش و قوس، یکنفر می توانست با بمب تمام ساختمان مجله را با خود به جهنم مبدل نماید.

۲- پولیس هیچ نمی گوید، که آن سه نفر چه وقت از هم جدا شدند، مگر به محض آن که از حمله بر محل اختفاء و سنگر گیری دوبرادر یاد آوری می کنند، نفر سوم را نیز در یک فروشگاه یهودیها در جریان عمل یافته بر وی نیز نیز فیر می نمایند.

در اینجا پولیس ظاهراً خود را مکلف نمی داند به چرائی واقعه روز دوم و گروگانگیری آن که اگر درست باشد دلالت بر حماقت چریک می نماید، پاسخ بدهد.

۳ - از مجموع مسأله معلوم می شود که دولت فرانسه و چه بسا تمام کشور های اروپائی تصمیم گرفته اند تا به خاطر پوشاندن شرمگاه شان که در اثر دنباله روی از سیاست های تجاوزکارانه امپریالیزم امریکا به وجود آمده، اعمال سیاست های ذیل را رویدست بگیرند:

- به بهانه مبارزه با تروریسم، تشدید اختناق و فشار بر مردم با به اجراء گذاشتن قوانین اضطراری
- سرکوب خونین بچه مسلمانهایی که دیگر تمایل ندارند به ساز دولت های اروپائی برقصند.
- برچیدن بساط قوای قضائی و مظنونین را به محاکمه کشانیدن و در عوض به تبعیت از کاخ سفید، پولیس را قاضی و جلاد مقرر داشتن
- آماده سازی ذهنیت مردمان این کشور ها به خاطر حملات احتمالی در آینده های دور و یا نزدیک بر کشور های دیگر.

۴ - چرا بر دیانت فرد مظنون به ترور تأکید ورزیدن آنهم در صورتی که مظنون مسلمان انتخاب شده باشد. این اسلام ستیزی و مردم را به مسلمان کشی دعوت نمودن، اگر هدف نباشد، چرا وقتی اعمال تروریستی مشابه و حتا بزرگتر از آن در همان اروپا به وسیله یک عیسوی صورت می گیرد، کسی نه از دیانت وی یاد می کند و نه هم آن عمل را به پای عیسوی مسیح می نویسد؟

۵ - آنهایی که از کشته شدن روزنامه نگاران دل های شان ریش شده و در عقب نیتانیاهو و اولانده تظاهرات می کردند، کجاست اندکی شرافت و نجابت در آنها تا لااقل اگر دست به تظاهرات علیه جنین کشی نمی زنند، با چند سطر نفرت شان را از عمل چند فرانسوی ابراز داشته، آن را محکوم نمایند؟

۶ -